

JACOB VAN WASSENAER EN JACOBA VAN LIERE ± 1690.

houdende in effecte, dat hem een soon geboren zijnde op den .... deser maendt, deselve niet alleenlick sonder sijn weten, maer oock tegen sijnen danck is gedoopt gheweest bij eenen Paepschen Priester genaemt Robijn, versoeckende daerin te mogen worden voorzien". De Staten besloten onmiddellijk hun medelid der Ridderschap in deze, in onze oogen min of meer huiselijke aangelegenheid, die echter toen blijkbaar heel anders bekeken werd, ter wille te zijn en droegen den Fiscael op de schuldigen te straffen, maar den 12 November werd gerapporteerd, dat deze order had gegeven „denselven Paep Robijn te apprehenderen, maer hetselve tot noch toe geen succes en heeft gehad".

Hoe het verder gegaan is weten wij niet; wel is het opvallend, dat na deze beide zoons — in 1646 was er ook een geboren — geen kinderen geboren werden voor 1658, zoodat de geschiedenis met den „Paep Robijn" wellicht ook tot een tijdelijke verwijdering tusschen de echtgenooten aanleiding gegeven heeft; van het Roomsch-gedoopte zontje is verder niets bekend.

De oudste zoon Jacob — in 1646 geboren — volgde zijn vader op, maar niet in zijn hogge betrekkingen, die in handen kwamen van personen uit de nadere omgeving van den Prins. Wel kreeg hij in 1678 zitting in de Ridderschap maar eerst in 1689 werd hij Gecommitteerde Raad, slechts het dijkgraafschap van Rijnland verkreeg hij eerstond in 1679, nadat hij reeds hoogheerraad was sedert 1674. In 1668 was hij gehuwd met Jacoba barones van Liere,

die de heerlijkheid der beide Katwijken aan het geslacht bracht. Den 1 Dec. 1669 werd hun oudste zoon Arent gedoopt. Deze studeerde eerst te Leiden, vestigde zich, als ruwaard en baljuw van den lande van Putten (1691) te Brielle waar hij in 1695 in de vroedschap kwam. In 1701 huwde hij daar met Margaretha Bentinck, dochter van den bekenden hertog van Portland, en kort daarna (in 1703) werd hij baljuw van Hulst, in 1709 lid van de Ridderschap van Holland, in 1710 drost van Breda en eindelijk president van de Grafelijkheids-Rekenkamer in den Haag. Het was na deze terugkeer in Holland, dat hij Duivenvoorde restaureeren liet. Even tevoren had hij bijna